

ikt. szám: 125/2-2/2017

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

a Metrókorrupciót Vizsgáló Munkacsoport 2017. március 27-i üléséről

Helyszín: Városház u. 9-11. I.em., 196.

Időpont: 2017. III. 27. 10:00

A munkacsoport részéről jelen vannak:

Borbély Lénárd

Orbán Gyöngyi

Geiger Ferenc

Karsay Ferenc

Tokody Marcell

munkacsoport vezető

munkacsoport tag

munkacsoport tag

munkacsoport tag

munkacsoport tag

Meghívottként jelen vannak: a Jelenléti ív alapján

Az ülést vezeti: Borbély Lénárd munkacsoport vezető

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 08 perc)

1.napirendi pont: Meghallgatások

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntök mindenkit, a munkacsoport tagjait, a meghívott szakértőket, a Főpolgármesteri Hivatal kollégáit, illetve a sajtó megjelent képviselőit! Elnézést kérek mindenkitől, hogy egy kicsit megcsúsztunk. Egy munkacsoporttagunk egy másik bizottsági ülésen, a Közbeszerzési Bizottság ülésén vesz részt, rá vártunk még, hogy hátha megérkezik, de ő nagy valószínűséggel csak idő közben fog megérkezni. A munkacsoportunk négy tagja jelen van, úgyhogy azt gondolom, hogy a munkát el tudjuk végezni, illetve tudjuk folytatni.

Két héttel ezelőtt a Metrókorrupciót vizsgáló munkacsoport elkezdte a munkáját, és úgy határozott a munkacsoport, hogy mivel több tízezer oldalnyi iratanyagról van szó, ezért a leghatékonyabban próbáljuk elvégezni a ránk bízott munkát, megvizsgálni, hogy kikhez kerülhettek a metrópénzek, illetve kik szerepelnek az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala jelentésében, az úgynevezett

metródossziában, ezért elsősorban azokat az érintett tisztségviselőket szeretnénk meghívni meghallgatásra, akik az operatív végrehajtásban részt vettek vagy részt vehettek, nevezetesen a BKV Zrt. érintett, akkori vezérigazgatóit, illetve a DBR Metró Projekt Igazgatóság akkori igazgatóit. Illetőleg úgy döntött a munkacsoportunk, hogy megkíséreljük mi is meghívni azokat az érintett baloldali politikusokat is – hiszen Magyarország történetének legnagyobb korrupciós botránya mégiscsak a baloldalhoz köthető, a 2010 előtti mind a fővárosi, mind az állami vezetéshez –, akik egyébként a Gazdasági Bizottság ülésére a parlamentbe nem kívántak elmenni, és nem kívánják a munkát segíteni, de mi is mindenképpen szeretnénk nekik lehetőséget adni a tárgyan, hogy elmondhassák a véleményüket és az álláspontjukat.

Az első körben a mai munkacsoportülésünkre meghívtuk a BKV Zrt. érintett, akkori vezérigazgatóit, méghozzá Aba Botond urat, Antal Attilát, Balogh Zsoltot, aki bár csak rövid ideig, de megbízott vezérigazgatója volt a BKV Zrt.-nek, illetve Kocsis István urat. Szeretném tájékoztatni a jelenlévőket, hogy Antal Attila korábbi vezérigazgató úr arról tájékoztatott engem írásban, hogy ahogyan telefonon már jelezte, a munkacsoport ülésének napján nem tartózkodik Budapesten, ezért nem vesz részt az ülésünkön. Balogh Zsolt úr azt jelezte, hogy a meghallgatásra nincs lehetősége eljönni, de hogyha írásban fordulunk hozzá, akkor legjobb tudomása szerint válaszol, ezt megelőzően az egyik családtagja pedig elutasító volt velünk szemben. Harmadsorban pedig Kocsis István úr arról tájékoztatott, hogy ő nem volt igazából érintett, sőt a Fővárosi Közgyűlés által felmondott Alstom-szerződést, mint közismert – ahogy írja – nehéz tárgyalásokon ő tette rendbe, ellenben a munkánkat minden tekintetben segíteni kívánja, ő is írásban hajlandó nekünk válaszolni.

Tisztelettel köszöntöm Aba Botondot, a BKV Zrt. volt vezérigazgatóját, akinek ezúton is köszönöm, hogy eljött, és segíteni kívánja a munkacsoportunk munkáját, mint ahogy azt tette már az Alstom Metrókocsik Beszerzését Vizsgáló Ideiglenes Bizottság meghallgatásán is. Többek között azért is fontos az ő jelenléte, mert a múltkori ülésünkön, ahogy ismertettem az érintett szerződéseket, amelyeket az európai Csalás Elleni Hivatal a jelentésében felvetett, méghozzá több száz milliárd forintos átszámított nagyságrendben, hogy miket talál problémásnak, alapvetően két csoportot határozott meg: részben a jogszabályba ütköző vagy szabályellenes vagy törvénybe ütköző szerződéseket, másrészt pedig ahol konkrétan korrupciógyanút vetnek fel a jelentés készítői.

Szeretném elmondani, hogy az általam kivonatolt anyag szerint hogyha megnézzük a BKV Zrt. vezérigazgatóinak az akkori tevékenységét, Aba Botond úr 2003-tól 2006. december 31-éig volt a vezérigazgató poszton, Antal Attila követte őt 2007. január 1-jétől 2008 áprilisáig, Balogh Zsolt megbízottként áprilistól három hónapig vezette a BKV-t, Kocsis István pedig 2008 szeptemberétől körülbelül 2011 augusztusáig volt vezérigazgató.

A 4-es metró szerelvényeinek az OLAF által kifogásolt szerződéseik gyakorlatilag a 2010 előtti időszakot érintették, és az én számításaim szerint az Aba Botond vezérigazgató úr időszakából kifogásolt, szabálytalanul ítélt szerződések összege meghaladja a 141 milliárd forintos összeget, ezeket mindjárt ismertetni is kívánom, illetve szintén a vezérigazgatósága alatt, ami korrupciógyanúval érintett szerződés, az egyrészt az Alstom szerződése, másrészt pedig a Siemens szerződése. A Siemens-szerződés 31.730.013.972 forintos kifizetést tartalmaz, az Alstom-szerződés, ami az Európai Csalás Elleni Hivatal jelentésében kifogásolt összeg, az 22 milliárd 905 millió forintot. Ellenben szeretném megemlíteni, hogy a Metrókocsik Beszerzését Vizsgáló Ideiglenes Bizottság, amikor az Alstomot vizsgálta, nemcsak az M4-es szerelvényeket vizsgálta, hanem az M2-es szerelvényeket is, illetve a karbantartási szerződést, illetve az arra vonatkozó részt. Így összességében azt mondhatjuk, hogy az Alstomnál mintegy 69 milliárd forintos szerződésállomány volt, amely korrupciógyanúval érintett lehet. Így tehát, ha csak a jelentést nézem, akkor még egyszer elmondom: a 141 milliárd forintot meghaladó szabálytalan szerződések mellett,

ami korrupciógyanúval érintett a jelentés alapján, az 54.635.013.972 forintos kifizetésre vonatkozik, mindez pedig a szabálytalanságot és a korrupciógyanút összegezve, közel 242 milliárd forintos szerződésállomány.

És hogy teljes legyen a kép, engedjék meg, hogy nagyon röviden azokat a szerződéseket csak névlegesen hadd említsem meg, amelyekről értekezik a jelentés. Most először azokat fogom mondani a vezérigazgató úrnak, bár feltételezem, hogy elolvasta vagy ismeri a jelentést, vagy nem tudom, hogy volt-e alkalma tanulmányozni, de hogyha nem, akkor még jobb, hogyha ezeket kiemeljük.

Egyrészt szabálytalansággal volt érintve a STRABAG szerződése, a Baross téri felszíni rendezési munkák, több mint 64 millió forint értékű volt a kifizetés, a Hídépítővel belső beépítési munkák 1 milliárd 184 millió forint, itt egyébként az összeférhetetlenséget, illetve több esetben a közbeszerzési eljárás elhagyását hiányolja a jelentés. Akkor a BAMCO-konzorciummal volt egy közel 55 milliárd forintos kifizetés, ez a vonalalagutak és kapcsolódó állomásai szerkezetének az építése. A Hídépítővel a Kelenföldi pályaudvar állomás szerkezetépítési munkái közel 14 milliárd forint értékben. A BPV-Metró 4 építési Kkt.-val a Tétényi úti állomás szerkezetépítési munkái több mint 4 milliárd forint értékben, a Bocskai úti állomás szerkezetépítése több mint 8 milliárd forint értékben, a Móricz Zsigmond körtér állomás szerkezetépítési munkái közel 7,5 milliárd forint értékben. 10 milliárd forint értékben meghaladó összegű volt a Fővám tér állomás szerkezetépítési munkája, közel 10 milliárd forintos szerződéses kifizetés volt a Kálvin tér állomás szerkezetépítési munkáira, 6 milliárd 510 millió forint a Rákóczi téri állomásra, közel 6 milliárd forint a Népszínház utcai állomás megépítésére, több mint 13 milliárd forint volt a Keleti pályaudvar állomás szerkezetépítési munkáira, ezek mind szabálytalansággal érintett szerződéseként vannak említve.

Akkor, mint elmondtam, 31 milliárd 730 millió forint értékben a Siemensszel a rendszerekre és az áramellátásra kötöttek szerződést. Itt szeretném megemlíteni, hogy a jelentés alapján itt nemcsak korrupciót, illetve összeférhetlenséget vélnek, hanem az összeférhetlenségben belül a jelentés készítői itt azt vetik fel, hogy itt egy tiltott pártfinanszírozás történetét, hiszen a Media Magnet Kft.-nek, akinek a háttértulajdonosa Puch László, az MSZP pénztárnoka volt, több mint 331 millió forint értékben fizettek ki szerződést.

És akkor, amit szintén említettem, az Alstomnak a korrupciógyanús szerződéseit, ez folyamatban van, és ha jól tudom, a jövő héten fog lezárulni az ügyészségnek a nyomozása. Továbbá szabálytalansággal érintett irodahelyiség bérletére kötött szerződés több mint félmilliárd forint értékben kötött, biztosítási tanácsadási szolgáltatások 130 millió 650 ezer forint értékben, karsztvíz, talajvíz és vízzáró réteg monitoring rendszer, itt szabálytalan ajánlati eljárást vél felfedezni a jelentés, 486,5 millió forint értékű volt a kifizetés, szabálytalan ajánlati eljárás volt az épületmozgás, zaj-, és rezgésmonitoring rendszernél, ez több mint 3 milliárd forintos kifizetés volt. Aztán több jogi tanácsadási szerződést kötöttek, itt egyiknél sem volt közbeszerzés, illetve felmerült az összeszámlálás hiánya. A Gárdos, Füredi, Mosonyi, Tomori Ügyvédi Irodának közel 300 millió forint került így kifizetésre, ez egy 2004. januári szerződés.

Aztán a Profil Pénzügyi Szolgáltató Kft.-nek volt egy 49 millió forintos kifizetés, ezt a szerződést egyébként még Antal Attila is módosította, így lett magasabb összegű a kifizetés.

Még egy szabálytalan szerződés volt – ez 807,5 millió forint összegű volt – a kapcsolódó felszíni munkák tervezése a budai metróállomásokra, és ennél a kifizetésnél a jelentés megjegyzi, hogy itt, mivel a BKV Zrt. sem az állam, sem a főváros felé nem tudta elszámolni, ezért ez persze nem képezi a visszafizetési kötelezettség tárgyát, de a fővárosnak, illetve a BKV-nak mégiscsak több mint 761 millió forintos kárt okozott. Ezek tehát azok az érintett szerződések, amelyek a vezérigazgató úr időszakából ki vannak emelve.

Köszönöm szépen, hogy ezt elmondhattam, és szeretném megkérdezni, hogy az elhangzottakhoz a munkacsoport tagjainak van-e kiegészítése, illetve én arra szeretném kérni a vezérigazgató urat, és javasolnám is egyben a munkacsoport tagjainak, hogy mivel ezek nyilvánvalóan akár több mint tíz éve kötött szerződések, talán nem emlékszik vissza pontosan az összesre, de hogyha a szerződések körülményeire rá tudna világítani a vezérigazgató úr, illetve el tudná mondani vagy meg tudná erősíteni mindazokat, amiket adott esetben az Alstom-bizottsági meghallgatáson elmondott, hogy kitől érkeztek instrukciók, illetve kik azok, akik befolyással voltak ezekre a beszerzésekre vagy pedig a szerződéskötésekre, nagyban segítené a munkánkat. Köszönöm szépen.

Akkor Aba Botondé a szó.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Tisztelt Megjelentek! Tisztelettel köszöntök mindenkit, és köszönöm a meghívást, függetlenül a tartalomnak, a mai ülés tartalmának a kényelmes vagy kényelmetlen, kellemes vagy kellemetlen voltától. Nyilvánvalóan itt van a helye az abban az időszakban működő vezérigazgatónak. Abban azért hadd pontosítsam egy kicsit, nem akarnám a gondjaimat növelni, de én 1993-tól voltam vezérigazgató, és a Dél-Buda-Rákospalota metró építésével '96-97-ben kerültem először kapcsolatba, amikor tulajdonképpen az... Igen, szóval most jön az a mondat, amit nem szeretnék többet elmondani a mai ülésen, hogy nem minden dátumra emlékszem pontosan, de az a dolognak a lényege, hogy az EIB vagy az EBRD akkortájt adott zöld jelet a budapesti metró fejlesztésének, és akkor annak érdekében, hogy az zökkenőmentesen, önálló beruházó apparátussal bonyolódjon le, létrehoztuk a BKV keretén belül, bocsánat, a BKV tulajdonosi körén belül, tehát önálló, független kft.-ként a DBR Metró Kft.-t. Ezt aztán 1998. VI. hó 25-én felszámoltuk, aminek az volt az oka, hogy a hitelező intézetek, elsősorban az EIB olyan cégre akarta bízni a beruházást, ahol annak súlyánál és pénzügyi erejénél fogva biztosabban látja kihelyezve a pénzt. Itt tehát mindjárt találkozunk egy ellentmondással, hogy most akkor mi a beruházás szempontjából a jobb megoldás – erre majd még, ha kell, akkor később ki tudok térni.

Azt tudom elmondani, hogy igen, én a... Egy pillanat! Tehát onnan indítom, hogy van az OLAF-jelentésnek egy angol nyelvű változata, azt aláírások hitelesítik, hogy az eredeti, én azonban egy kicsit csodálkozom azon, hogy ez egy eredeti változat, mert vannak benne hibák, és azt gondolom, hogy egy ilyen súlyú jelentésben nem maradhatnak hibák, főleg akkor nem, hogyha az embereknek és egy nagy pénzösszegnek a sorsát is érinti. A második, hogy a magyar változatot, amit nem hivatalos fordításként a városháza feltett a honlapjára, elolvastam ától cettig, de nem vettem össze az angol változattal, tehát ezért elnézést kérek, de ez mégiscsak egy 150 oldalas anyag volt.

Az Alstom-bizottság előtt tett nyilatkozatomat teljes egészében fenntartom, és úgy gondolom, hogy az abban foglaltakat összesen csak annyival szeretném kiegészíteni, hogy a most az OLAF-anyagból megismert vizsgálati anyagok kapcsán sem a KEHI, sem a KIKSZ, sem a nyomozóhatóságok engem a vizsgálatba nem vontak bele, ilyenformán nem is tudom, hogy mi a vizsgálatuk tárgya, ilyenformán az OLAF-jelentést sem tudom minősíteni. Nem világos tehát számomra, hogy hogyan lehetséges az, hogy magyar hatóságok lezárják a vizsgálatokat ilyen-olyan-amolyan szempontok szerint, majd ez évek múltán az alapvizsgálatba kvázi egy ilyen megkérdőjelezett eseményként kerül bele. Azért is izgalmas ez a kérdés, mert utána ezekre a szabálytalanságokra vagy egyébként még bizonyítatlan tényekre épül fel az OLAF-nak a büntető stratégiája, tehát erről majd azért szeretnék külön szólni, hogy én egy picit másként látom a dolgokat, és ha szabad, akkor most ezt három tételben összefoglalnám.

Az egyik a korrupció és a szabálytalanságok vizsgálata. Én ebben azt tudom mondani önöknek, hogy szívesen részt veszek minden vizsgálatban, ha a nyomozóhatóságok megkeresnek, akkor is,

kész vagyok vagyonosodási vizsgálatot indítani saját magam és a családom tagjai ellen. Ez azért fontos, mert mint azt már az előző bizottságban, az Alstom-bizottságban is elmondtam, énnekem kivitelezők, mérnökszervezetek nem ígértek, nem adtak, én nem kértem, és nem is fogadtam el, merthogy ilyen esemény nem volt, semmilyen korrupciós pénzt senkitől. Ezt azért érzem fontosnak elmondani, mert rengeteg mendemonda kering a városban, sőt sajtónyilvános hírek, nem szeretnék

azonban neveket mondani, mert vélhetően azok az emberek, akikről ezek a sajtónyilvános hírek szólnak, azok az emberek nem úgy emlékeznek a dolgokra, ahogy én emlékszem, hanem esetleg egész másként, és nem szeretném magamat kitenni semmiféle rágalmazási pernek, mint ahogy én sem szeretnék senki ellen ilyet indítani, mert azt gondolom, hogy itt most van egy ennél picivel fontosabb feladat.

De azért még annyit az első ponthoz, a korrupció és a szabálytalanságok vizsgálatához, hogy ha én hallottam egy ügyben egy nevet vagy egy céget felbukkanni, akkor azt kell mondjam, a 4-es metró projekt ügyében mind az én eltávolításom után hallottam. Itt tehát nagyon fontos megismételni az előző bizottságban elhangzottakból, hogy 2006 folyamán a főpolgármester úr megvonta tőlem a bizalmat, és gyakorlatilag 2006. december 20-án leváltott a Közgyűlés, majd 2007. január 1-jétől már nem én vezetem a BKV-t, ilyenformán most már több mint tízéves ügyekről beszélünk; ez egyrészt az én memóriámat is minősíti már, másodsorban pedig azt is, hogy én 2007. január 1-je után semmilyen formában nem foglalkoztam a BKV dolgaival, tehát gondosan elkerültem még azt is, hogy a barátaimmal szóba álljak, lévén hogy az irányomba megfogalmazott bizalmatlanság esetleg számukra is kínos lehetett.

A második - és ennél én most fontosabbnak gondolom ezt a második kérdést -, hogy vajon az OLAF pénzügyi szankciói helytállóak-e, és abból az 59 milliárd forintból, amit vissza kell esetleg fizetni valamikor egyszer, vagyis inkább le se kell hívni, ha jól fogalmaztak nekem az ismerőseim, akkor ezt kellene most valamilyen módon minimalizálni.

Ehhez én szívesen adok mindenféle szakmai véleményt és tanácsot, nem biztos, hogy tőlem kérik, ezt természetesen tudomásul veszem, tehát nem szeretnék én itt tolakodni ez ügyben, de azt gondolom, hogy alaposan elolvasva az OLAF-jelentést, található benne néhány olyan tétel, ami egyszerűen igazolja azt, hogy az OLAF-nak az alap kiinduló álláspontja hibás volt. Aztán lássuk, hogy mennyit lehet megvédeni ebből az 59 milliárdból. *(Megérkezik az ülésre Orbán Gyöngyi.)*

A harmadik tétel pedig egyáltalán a metrófejlesztés várospolitikai megítélése és annak a finanszírozási kérdései. Nyilvánvalóan itt elsősorban a nyilvánosság számára szóló kérdéseket lehet felvetni, hogy kell-e Budapestnek metró, presztízisberuházás volt-e ez vagy sem. Én ma, igaz, hogy nem a 4-es metróval, de metróval jöttem ide, és azt kell mondjam, hogy rengetegen voltak a szerelvényeken. Tehát egyrészt nyilván jó a mai rendszer is, jó a szabályozás, jó a támogatottsági szintje a tömegközlekedésnek, másodsorban pedig látni kellett az arcokat, hogy elégedettek voltak.

Akkor most egy kicsit mélyebben, ha szabad, egy-két dologba belemennék.

Tehát az a tény, hogy 2006. december 31-én nekem megszűnt a vezérigazgatói munkaviszonyom, ez két dolgot jelent. Az egyik, hogy gyakorlatilag nem volt már ráhatásom a szerződések teljesülésére. Természetesen szóbeszédemből, folyosói beszélgetésekből, telefonbeszélgetésekből én is tudtam egy csomó nehézségről, engem az előzmények hasznosítása vagy segítése érdekében senki meg nem keresett, és talán egy példával világítanék rá, hogy ez aztán az OLAF-jelentésben milyen - hogy mondjam - ellentmondásos helyzetet teremtett.

A független ellenőrző mérnök hiányára, mint főbenjáró menedzsment-hibára szeretném ráirányítani a figyelmet. Egészen furcsa módon a magyar szöveg 37. oldalán van egy idézet, hogy a közgyűlési határozat rendelkezett független ellenőrző mérnök alkalmazásáról az FB-n keresztül,

majd később, X. hó 31-én szerződést kötöttem a Metraport nevű társasággal. Vagyis gyakorlatilag 2005. X. hó 31-étől XI. hó 1-jétől kezdődően volt független ellenőrző mérnöke a szervezetnek.

Ezt azért fontos hangsúlyozni, mert az OLAF-jelentésben lábjegyzetben szerepel, hogy igaz, hogy volt egy ilyen szerződés, de ez valamilyen módon nem került bele a projekt elszámolt szerződéseibe, és ilyenkor az ember elkezd kételkedni, hogy vajon, akkor a többi állítás, amit én kevésbé tudok ellenőrizni, az mennyire helytálló.

Nem szeretném azonban kikerülni elnök úr kérdéseit. Bocsánat, még annyit, hogy Jávor Péter képviselte a Metraport Bt.-t, és mint ilyen, én azt állítom, hogy a hazai metrószakmának az egyik legnagyobb embere, és ha jól tudom, akkor 2008-ig el is látta ezt a funkciót.

Tehát jócskán az után az idő után is, amikor én már nem működtem a BKV-nál.

Nem szeretném azonban kikerülni elnök úr kérdését, és akkor most egy pár mondatot hadd mondjak a fővároshoz való viszonyunkról.

Én nem voltam olyan jó barátságban semelyik városi vezetővel, hogy egymás bizalmasai lettünk volna. A megvont bizalomról már korábban beszéltem. Ennekem tehát nincs tárgyyszerű, tényszerű tudásom arról, hogy az OLAF-jelentésben foglalt személyeken kívül bárki más valamilyen módon beavatkozott volna a korrupciós vagy elfogadott, de jogszerűtlen pénzek kezelésébe. Most belebonyolódtam a mondatba, majd gubancolják ki, legyenek szívesek. Tehát magyarul: nem tudok olyanról, hogy bárki korrumpálva lett volna vagy kért volna vagy elfogadott volna pénzt.

Ezzel szemben el kell mondanom azt, hogy az egész metróprojekteknek én ma a legnagyobb nehézségét, hibáját - ha tetszik -, bár a hibát is lehet minősíteni, ott látom, hogy választási év lévén, a határidők irreálisan lerövidültek. Tehát egész egyszerűen olyan határidőket kellett tartani, én egy konkrét ügyről tudok, a metró fűrőpajzs elindítása volt feltétel, és az egyébként létező koordinációs terveken olyan időpont volt megjelölve, ami fizikailag lehetetlen volt. Tehát felírtam magamnak, 2006. VI. hó 7-én lépte át az alagútmaró fej Hegyeshalomnál a határt. VI. hó 7-én, 2006-ban, és az volt az igénye a Városháza vezetésének, hogy az október 2-ai választások idejére a fűrőpajzs induljon el. Nem volt még meg a leeresztő szerkezet, vagy azokban a napokban készült el, a nyári napokban.

Szeretném még itt hozzátenni azt is, hogy... bocsánat, ugrott a lemez, egyszerre két dolgot akartam mondani, és ennek sikerült egymást kiütni. Tehát ha nem indult el a fűrőpajzs és nem történt meg a leállítás ebben az időszakban, akkor nyilvánvalóan azt az esetet kell vizsgálni, hogy vajon, az előző vezetés, tehát az én általam irányított DBR-vezetés, illetve a követő időszaknak a vezetése mit tett meg az időzítési nehézségek áthidalása érdekében.

Azt gondolom, hogy ez a bizalmmegvonás, ami engem és számos munkatársamat érintette, ez eléggé elbizonytalanította a menedzsmentet abban, hogy lehet-e, szabad-e keményen fellépni. Ma már a mai eszemmel azt mondom, hogy lehetett volna sokkal keményebben, harcosabban fellépni, de még egyszer mondom: 2006. december 31-éig még épphogy csak elindult a fűrőpajzs talán, de még messze nem érte el a Gellért teret, ahol hosszasan várakoznia kellett.

Ilyenfórmán tehát kettős nyomásban volt a lebonyolító szervezet. Egyfelől kötöttek bennünket szerződéses, finanszírozási szerződéses és egyéb határidők, másodsorban pedig a közbeszerzési eljárási szabályok pedig egyre-másra rövidítették ezt az időszakot, és akkor nem beszéltem még a választás kapcsán jelentkező, mondjuk azt, hogy türelmetlenségről.

Én azt gondolom, hogy első körben annyit hadd tegyek még hozzá, hogy nagyon szívesen vettem volna részt az OLAF-fal egy vitában, hogy az egyes megállapításaik mennyire helytállóak vagy nem. De az OLAF engem nem kérdezett meg, szemben másokkal, akiket megkérdezett, így csak reménykedni tudom abban, hogy a főváros és a BKV által közösen megadott válasz kellőképpen erősen rávilágít az OLAF mondjuk azt, hogy bizonytalankodásaira.

Itt megint szeretnék kiemelni valamit. Az összeférhetetlenségekkel kapcsolatban, maga az OLAF írja le, hogy 2006. április 28-án a közlekedési ügyszóvezető figyelmezteti az Eurometrót, hogy összeférhetetlenséget tapasztalt. Ezt az Eurometró Kft., ha jól érttem a szöveget, figyelmen kívül hagyta és más ilyen eset is történt.

Szeretném jelezni, hogy én erről az összeférhetetlenségről ugyan nem tudtam, de ha a közlekedési ügyszóvezető figyelmezteti a beruházásnak a mérnökét, a FIDIC-mérnököt, akkor annak kell

hogy következménye legyen. De ha ennek ellenére az Euro Metro Kft. továbbra is összeférhetetlen megállapodásokat, szerződéseket köt, akkor nem tudom, hogy azzal a beruházóval mit kezdhet, főleg akkor nem, ha nem jut a tudomására. *(Dr. Vajdáné dr. Horváth Piroska közbeszól.)*

A tudomására jutott? Nem tudom, én nem láttam ezt, ilyen jellegű értesítést.

Ezt az első blokkot lezárva tehát azt tudom mondani, hogy szívesen állok minden szakmai egyeztetés elébe.

Van határozott álláspontom egy sor kérdésben, amit az OLAF hibának tud be, ezekről akár beszélhetünk is, de azt gondolom, hogy a bizottságnak alapvetően talán nem ez most a legfontosabb feladata – de ezt nem én vagyok illetékes megítélni.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Köszönjük szépen így első körben.

Engedje meg, hogy néhány dologra reagáljak, illetve elmondjam, hogy bár az OLAF-fal konkrétan nem tud álláspontot ütköztetni, de a jelentés vizsgálata kapcsán lehetősége van elmondani az álláspontját, mi pedig az OLAF-jelentés tartalmából tudunk jelen pillanatban kiindulni.

Engedjék meg a munkacsoport tagjai, hogy mielőtt megadnám a szót, néhány dolgot elmondjak és egy-két kérdést feltegyek, és szeretném, hogyha a vezérigazgató úr reagálna ezekre. Illetve azt is szeretném elmondani, hogy jelezte, hogy néhány megállapítással vagy a megállapításokkal vitatkozna, amelyeket a jelentés tartalmaz. Amilyen kifogásolt szerződések a korrupció mellett vannak, ott vagy a szabálytalan szerződéskötés vagy a közbeszerzés nélküli különböző tanácsadói szerződések megkötése van, ami már egyébként ha csak a közel 300 millió forintos jogi tanácsadási szerződést nézem, már az közbeszerzés-köteles lett volna álláspontom szerint, ellenben a BKV összességében több ilyen ügyvédi irodával vagy egyéni ügyvéddel kötött szerződést, úgy tűnik, mint hogyha talán ugyanarra a szolgáltatásra. Illetve volt egy olyan milliárdos nagyságrendű szerződés, ahol a legkedvezőbb ajánlatot kizárták.

De nem ezt szeretném elmondani, illetve megkérdezni, hanem arra szeretnék rákérdezni, hogy ön úgy fogalmazott, hogy 2006. december 31-én lejárt a kinevezése, Demszky Gábor főpolgármester úr, akkori főpolgármester nem kívánt önnel együtt dolgozni, ha jól emlékszem, az Alstom-bizottsági ülésen ön úgy fogalmazott, hogy még a választások előtt elküldte önnek a selyemzsinórt. Ezt azért is fontos talán kiemelni, elmondani, mert az Alstom-bizottság előtt tett olyan megjegyzést is, hogy bár ön 2006. december 31-éig volt vezérigazgató, mégis a DBR Projekt igazgatója, aki mégiscsak operatíván vezette ezeket az ügyeket, tovább a helyén maradhatott, és a leváltása után is, 2008-nak majdnem a közepéig helyettesként a Metró Projekt Igazgatóságánál volt. Ön le szeretne volna váltani, hogyha jól emlékszem, és ha jól emlékszem, akkor ezt az akkori egyik főpolgármester-helyettes, Atkari János nem engedélyezte, vagy nem járult ehhez hozzá.

A jelentés nem önt érintve, hanem az egyik korrupciógyanús, több mint 43 milliárdos szerződést, aminél a kifizetés 43,5 milliárd forint volt, de összességében 40 milliárd alatti volt a szerződés összege, a jelentés azt írja, hogy a pályázat elnyeréséhez A. A. – aki, tudjuk, Antal Attila –, Antal Attila vallomása szerint a szerződéses ár 5 százalékát le kellett tenni a főpolgármester-helyettes asztalára. Bár ön utalt arra, hogy ön nem kért és nem fogadott el senkitől álláspontja szerint vagy

elmondása szerint korrupciós pénzeket, szeretném konkrétan megkérdezni, hogy ön kapott-e ilyen utasítást bármelyik akkori vezető tisztségviselőtől, bármelyik baloldali politikustól. Szeretném azt is megkérdezni, hogy ha nem kapott ilyet, kapott-e utasítást bármilyen szerződés megkötésére, akár szabálytalan módon is, gondolok itt akár tanácsadói szerződésre. Tehát kapott-e ilyenre ön utasítást?

Szeretném emlékeztetni – és hogyha erre kitérne, annak nagyon örülnék –, hogy szintén az Alstom-

meghallgatáson mondta el ön, hogy bár ön volt a vezérigazgató, és ne felejtjük el, hogy azért a szerződések ön írta alá az igazgatótanács döntését követően, illetve volt módja arra, hogy ne írja alá, vagy pedig aláírta, ezeket, úgy tudom, gyakorlatilag többségében vagy kivétel nélkül talán alá is írta, de úgy fogalmazott az akkori ülésen, hogy kézi vezérléssel Demszky Gábortól kapott utasításokat vagy közvetlenül, vagy pedig Gulyás Lászlón, az akkori Metró Projekt Igazgatóság igazgatóján keresztül.

Gulyás urat egyébként szeretnénk volna meghallgatni, de ő külföldön tartózkodik, legalábbis amikor a metrókocsik beszerzését vizsgáltuk, akkor azt jelezte, hogy hosszú ideje külföldön tartózkodik, és még várhatóan hosszú ideig külföldön is fog tartózkodni.

Ezzel kapcsolatban szeretném megkérdezni, hogy az Alstomon kívül a többi szerződésnél ez a kézi vezérlés fennállt-e vagy működött-e.

Ha abba is beavatna minket, persze csak hogyha ennek semmilyen törvénybe ütköző akadálya nincs, kíváncsiak lennénk arra, jelezte a múltkori bizottsági ülésen is, hogy a metrószerelvények beszerzése kapcsán az ügyészség vagy a nyomozóhatóság önt többször kihallgatta, ahogyan ön fogalmazott. Szeretnék arra rákérdezni, hogy más ügyben vagy azóta volt-e kihallgatása, és hogyha volt, akkor azt milyen minőségében tették.

Illetve – ez már csak egy apróság – ön azt említi, hogy a független mérnök, bár én nem a szakmai és a kiviteli részére szeretnék fókuszálni a vizsgálat során, de azt mondta, hogy volt egy független ellenőr, a Metraport Bt., ellenben ugyanebben az időszakban az Euro Metro Kft.-vel is volt ilyen irányú szerződése, és a jelentés tartalmaz egyébként olyan kifogásokat is, pont az Euro Metrónál, hogy gyakorlatilag ugyanarra a szolgáltatásra az Euro Metro mellett más céggel is kötöttek szerződést; ez talán már nem az ön időszakában volt, de a lényeg az, hogy akkor is történt kifizetés. Akkor ezt érthetjük-e úgy, hogy itt is dupla szerződéskötés történt ugyanarra a szolgáltatásra? Köszönöm szépen.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Azt gondolom, hogy most azért némileg bajban vagyok, mert az ön által említett egyes szerződéseket szinte majdnem biztos, hogy nem én írtam alá. Én egyébként tisztelettel kezdeményezem, a magam részéről biztosan meg fogom tenni, hogy összegyűjtöm az erre vonatkozó információkat, mert én sajnós ott megint csak súlyosan vitatkozom az OLAF-anyaggal, hogy kronológiailag összekever dolgokat. Ez azért nagyon fontos, mert hogy például – maradva az utolsó példánál – párhuzamos szerződés történt-e az Euro Metro és a Metraport alkalmazásával, ez időben is átlapolódik, de ami sokkal lényegesebb, hogy tartalmában viszont kettévál. Az Euro Metro egészen egzakt mérnöki, főmérnöki, lebonyolítói feladatokat látott el, szerintem jól; az egy más kérdés, hogy az OLAF-megállapításoknak mennyi a ténytartalma. Én itt nem tudok ebben igazságot tenni, mert nem ismerem ezeket az információkat, legalábbis hivatalosan semmiképpen nem ismerem őket, konkrétan arra gondolok, hogy az Euro Metro egyes alkalmazottai kivel kötöttek még szerződéseket. Én abban szinte száz százalékosan biztos vagyok, hogy ez az én időszakomon kívülre esik, de, mondom, nem tudom, nem ismerem ezeket a szerződéseket.

A Metraport kapcsán viszont nagyon fontos azt kiemelni, mert azt gondolom, hogy az egy jó, mondjuk azt, hogy védekezési vagy támadási alapot jelent az 59 milliárd forint visszaszerzése

érdekében, hogy már az EIB-szerződésekben is benne volt, hogy ilyen független mérnököt kell alkalmazni, és a 2005. VI. hó 30-ai fővárosi közgyűlési határozat független ellenőrző mérnök alkalmazásáról rendelkezett a BKV felé, és az FB-n keresztül gyakorolta volna ezt az ellenőrző funkciót.

Tehát egészen furcsának érzem, hogy beírja az OLAF az anyagba, hogy a Metraport csak a BKV Felügyelőbizottságának jelentett és nem a Fővárosi Önkormányzatnak.

Ezt két oknál fogva tartom furcsának. Az egyik, hogyha a Fővárosi Önkormányzat nem kéri, akkor ugyan kinek meg hogyan jelentsen, hiszen az önkormányzat egy testület, de a tulajdonosi jogkörben a BKV felett a Felügyelőbizottság és az Igazgatóság operatív ügyekben jár el, tehát szerintem halálpontosan, szabályosan történt a Metraportnak az alkalmazása, egészen pontosan 2005. X. hó 31-én, tehát nagyjából egy olyan három-négy hónapot vett igénybe a megfelelő személy és szervezet kiválasztása.

Közbeszerzési kérdések. Én azt elmondtam a múltkori bizottsági ülésen is, hogy én nem vagyok közbeszerzési jogász, tehát nem is követtem a törvény változását ilyen mélységig. Ha voltak ilyen hibák, akkor borzasztóan sajnálom, hogy ezek nem akkor derültek ki.

Egy dolog biztos, hogy amit ma az OLAF hibaként felsorol, az azelőtti eseményekre vonatkozik, minthogy az OLAF-nak a vonatkozó COCOF szabályzata egyáltalán életbe lépett volna. Az a büntető, szankcionáló szabályzat, amivel most Budapestet és a BKV-t kívánják szankcionálni, az 2007-ben lépett életbe, de még az EU-s finanszírozási átállást megelőzően.

Nagyon érthetetlen számomra, és nem ismerve a vizsgálati anyagokat, én is csak reménykedem, hogy ezt annak idején a kollégák jól kezelték, amikor az Európai Bizottság elé terjesztették a metrófinanszírozás kérdését, én azt gondolom, hogy akkor abban nyilván egyértelműen tisztázva volt, hogy mi az, ami vállalható szerződés, és mi az, ami nem vállalható, és ha nem vállalható, akkor miért nem vállalható, ha viszont vállalható, akkor pedig teljes körűen. Tehát én itt ellentmondást látok ebben az egész kérdéskörben.

Tanácsadói szerződés. Én emlékezetem szerint tanácsadói szerződést egyáltalán nem kötöttem. Ezt nagyon határozottan tudom állítani, ha mégis, akkor kérem szépen elnök urat, hogy figyelmeztessen erre, nálam is itt van a teljes szerződéslista, de nem emlékszem rá, hogy én ilyen tanácsadói szerződést kötöttem volna.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: 2004. január 15-én.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Bocsánat, igen, igen...

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: ... tanácsadói szerződés, méghozzá közbeszerzés mellőzésével, jogi tanácsadás, általános tanácsadás, Gárdos, Füredi, Mosonyi, Tomori Ügyvédi Iroda, a kifizetett összeg 298.596.494 forint volt. Mindezt közbeszerzés nélkül. Az a kérdés, hogy kapott-e utasítást ezeknek a szerződéseknek a megkötésére vagy instrukciót.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Én erről az ügyvédi irodáról ugyancsak az OLAF-jelentésből értesültem csak, hogy van, volt az életemben. Ezeknek a pénzügyi, szakmai, jogi kezelésében az Atkári főpolgármester-helyettes úr által fenntartott apparátus foglalt állást, ugyanígy került kiválasztásra a Profil Kft., nyilván hogy most közbeszerzéssel vagy anélkül, azt nem tudom megmondani. Tehát ezekben a kérdésekben utasításra nem emlékszem, de nyilvánvalóan valamilyen formában ezek a nevek bekerültek a szerződő partnerek közé.

Azért azt nagyon csendben megemlíteném, hogy szerintem volt egy olyan időszak a jogszabályok alkalmazásában, amikor ügyvédet, ügyvédi irodát nem kellett közbeszerzéstetni. Ugye, volt ilyen? Segítsenek nekem! Tehát hogy most szabálytalanság történt-e azáltal, hogy nem volt

közbeszeresztette a jogász vagy nem, azt meg kellene nézni, hogy adott időszakban hogy volt, de egészen biztos vagyok benne, hogy valamikor a 2000-es évek egyharmadánál, 2003-2004-2005-ben lépett be egy olyan szabályozás, hogy a jogászokat is adott esetben, ha nem bizalmi jogi tevékenységet látnak el, akkor versenyeztetni kell, de ezt kéretik fenntartással kezelni, mert nem emlékszem pontosan.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Szeretném elmondani önnek, hogy a BKV összességében ezekre a tanácsadói szerződésekre körülbelül 1 milliárd forintos nagyságrendben kötött szerződéseket, és voltak közöttük olyanok is, amelyeknek a tárgya arra vonatkozott, hogy hogyan kell szabályosan közbeszerzést lefolytatni, tehát erre adtak tanácsadást, és volt olyan, ami „A 4-es metró szerepe a klímaváltozásban” címet viselte. Azt gondolom, hogy ilyen nagyságrendben a közbeszerzés mindenképpen elkerülhetetlen és az összeszámitás.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Tiszteletben tartom az ön véleményét, mert én nem tudom. A klímaváltozásról megint csak első körben sajtóhírekből értesültem, tehát ez nekem teljesen kiesik. Én itt szeretném is tisztelettel kérni, hogy a magam megnyugtatása és tisztánlátása érdekében valamilyen módon azokba az iratokba, amelyeket én írtam alá, betekinthessek. Nekem ezek az iratok nincsenek meg, tudniillik azért azt ne felejtjük el, hogy a BKV-ban volt egy úgynevezett aláírási rend. Ez azt jelenti, hogy bizonyos értékhatárokhoz volt hozzákötve, hogy ettől köthet egyedül a vezérigazgató szerződést, nyilvánvalóan igazgatósági és egyéb határozatok alapján. Volt olyan szituáció, hogy két vezérigazgató-helyettes írhat alá, ezek mind értékhatárhoz kötött lehetőségek voltak. De én ezt nem tudom letagadni, nemhogy nem tudom, de még csak nem is tudom semmilyen értelemben cáfolni sem ezeket, igen, volt sok szerződés, a legnagyobb szerződéseket mind én írtam alá. Mindegyiknél volt egy betartott eljárásrend, ha hibáztunk benne, akkor nyilvánvalóan vállalni kell érte a felelősséget, de én úgy gondolom, hogy nagyon jó csapatokkal dolgoztunk együtt.

Itt szeretnék utalni egy másik kérdésre. Tudniillik arra, hogy az OLAF több helyen kifogásolja, hogy miért 7 emberrel dolgozott a DBR Projekt Igazgatóság. Nos, erre több választ is lehet adni, de azt gondolom, mindenképpen védhető egy ilyen kritika. Tudniillik pontosan azzal, amit ön is említ és azt gondolom, hogy ez talán így helytálló, hogy a legjobb ügyvédeket próbáltuk meg alkalmazni, illetve a legjobb szakértőket próbáltuk meg alkalmazni, vagyis a DBR Metró Projekt Igazgatóságnak bármikor volt lehetősége külső szakértők felvételére, de azt, hogy a BKV a saját bérszínvonalán nagyon jó szakembereket foglalkoztasson tartósan, napi 8 vagy akár csak 4 órában is, annak őszintén szólva nem sok tetejét láttam. Tehát magyarul: vannak fix feladatok, amiket el kell látni, mint lebonyolító szervezetnek, mint projektmenedzsernek, projektgazdának, de aztán hogy mondjuk a nagy BKV-n belül milyen erőforrásokat tudtak még igénybe venni, az is megérne egy önálló vizsgálódást. Mert azért azt lássuk be, hogy a fő vállalkozó hiánya, mint legsúlyosabb érv, azért az egyben magában hordozza az ellentmondását is. Mert a fővállalkozási díj a lebonyolítandó koordinációs tevékenységek azok sajnos, illetve nem sajnos, – szerencsére erre nekem bizonyító erejű információm is van, annak idején én voltam a Közlekedési Vállalatok Nemzetközi Szövetségének az alelnöke, és ilyenformán jutott birtokomba olyan információ nyilván ez kellően dokumentálható is –, hogy a fővállalkozó díja a nemzetközi gyakorlat szerint 20-25 százalékkal növeli meg a projekt költségét.

Tehát azt gondolom, hogy amikor úgy döntött a Városháza, hogy a BKV-t bízta meg, mint fővállalkozót a projekt lebonyolításával, akkor kockázatokat növelt, viszont költségeket kívánt csökkenteni. Amikor én a BKV-t 2006. december 31-én elhagytam, akkor a projekt költsége ugyanaz a talán, ha jól emlékszem, 270 milliárd forint volt...

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Ami a végén aztán 452 milliárd forint lett.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Igen, és nyilvánvalóan ennek sok oka van.

Na most, hogy honnan kaptam az információkat, nem szeretném megkerülni. Többcsatornás kommunikáció volt, és szerintem ez volt a hibának az egyik lényege. Kaptam közvetlenül instrukciót

a főpolgármester úrtól és a közvetlen munkatársaitól, az instrukciók egy részét a DBR Projekt igazgató úr közvetlenül kapta meg, és ugyancsak kaptam információkat a FIDIC-mérnöknek az egyik vezetőjétől...

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Információkat vagy instrukciókat?

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Instrukciókat.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Tehát az az Euro Metro Kft. egyik vezetője.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Igen, igen, igen.

Szeretném jelezni, hogy ezek arra az időszakra esnek, amikor már ez a bizonyos bizalommegvonás megtörtént, tehát nagyjából 2006 tavaszától az önkormányzati választásokig bezárólag. 2006. október 2-a után pedig minden kommunikáció megszűnt köztem és a város vezetése között.

Az instrukcióknak a lényege – és ezt nagyon fontos hangsúlyozni, merthogy kisebb..., inkább úgy fogalmazok, hogy: – a nagyobb szerződések esetén, alagútépítés, állomásépítés, biztosító berendezések és rendszerek és egyebekben óriási nagy többségben mind két dologra irányult: az egyik, hogy mi bonyolítsunk le szabályos közbeszerzéseket, de időn belül, tehát szinte kivétel nélkül arra irányultak, hogy a projekt elinduljon és menjen. ...Igen, hát ezeknek a hírcsatornákon keresztül közölt információknak azért van egy sajátossága, hogy ennek az ellenőrizhetősége elég korlátozott volt, tehát...

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Arra kapott-e instrukciót, hogy kik nyerjék meg a közbeszerzést?

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Nem. Határozottan azt kell mondjam, hogy nem. Egyáltalán az építési szerződések és a vonali beruházási kérdések szinte csak végrehajtás szinten mentek át a kezemen, tehát magyarán amikor az igazgatóság elrendelte a szerződés aláírását, akkor.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Köszönjük szépen. Kinek van kérdése a munkacsoport tagjai közül? *(Jelzésre:)* Tokody Marcell képviselő úr!

Tokody Marcell a munkacsoport tagja: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm a vezérigazgató úr beszámolóját, és a vezérigazgató úrtól szeretnék kérdezni. Elhangzott, hogy kapott instrukciókat, illetőleg volt szó egy bizalommegvonásról. Az a kérdésem, hogy volt-e olyan szerződés, amit ön nem írt alá, aminek az aláírását esetlegesen megtagadta, majd az utódja azt a szerződést megkötötte. Volt-e ilyenre példa?

A másik: említette, hogy ön az OLAF-jelentésből hallott először a Gárdos, Füredi, Mosonyi, Tomori Ügyvédi Irodáról, százmilliók mentek ki a BKV-tól az ügyvédi iroda felé, köttetett szerződés velük

az ön hivatali idejében. Elképzelhetőnek tartja-e azt, hogy úgy mennek ki, úgy mentek ki a BKV-tól százmillió forintok, hogy ön nem is tudott arról, hogy ki a partner?

Illetőleg már nem a vezérigazgató úrhoz, hanem az elnök úrhoz szól a kérdés, ha már ügyvédi irodáknál járunk, hogy éppen pénteken robbant a hír, miszerint az OLAF-jelentésben szereplő, kifogásolt BAMCO-t a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda képviselte a BKV-val, illetve a magyar állammal szemben. Ez az az ügyvédi iroda, amely Trócsányi László igazságügyi miniszter résztulajdonában áll, ilyen módon van fideszes szál ebben a botrányban. Kérem, hogy ezt is vizsgálja meg a bizottság, illetve a munkacsoport. Köszönöm szépen.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Vezérigazgató úr jön, de én azt gondolom, hogy az OLAF-jelentés kivizsgálása kapcsán szerintem nem célszerű, hogyha hozzám tesz fel kérdéseket, hanem a jelentés tartalmát érdemes kivizsgálni. Vezérigazgató úr, tessék!

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: A BKV által megkötött vagy újrakötött szerződéseknek a DBR Metró Kft. megszűnése és beolvadása után volt egy olyan köre, amiből most én kettőt tudok megemlíteni, mind a kettő szerepel az OLAF-jelentésben: ez a Gárdos, Füredi, Mosonyi, Tomori Ügyvédi Iroda és a Profil Kft., amelyek gyakorlatilag a főváros számára végeztek pénzügyi, jogi, tervezési munkát, ezeket a BKV úgy alkalmazta, hogy tudott róla a tulajdonosa.

Hogy ez most hány milliós összegben ment ki az én kezemből vagy az én aláírásommal, azt én nem merném összeszámolni, mert ha a BKV éves szintű 110-120 milliárd forintos tevékenységének csak a fele megy el bérre meg járulékokra, még akkor is van éves szinten 60 milliárd forint, amiért én feleltem akkor, tehát egy ilyen ügyvédi irodának a... Akkor tudott volna csak fennakadni valamiféle rostán, hogyha ez már igazgatósági szintet elérő igény lett volna, de ezek a szerződések nem kerültek az igazgatóság elé szerintem.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Köszönjük szépen. Említette, vezérigazgató úr, hogy az ön időszakában 260 milliárd forint volt a projekt becsült és várható költsége, ami aztán 452 milliárdra ugrott fel, és tett egy olyan megjegyzést, hogy ennek sok oka van. Ezzel kapcsolatban, hogyha néhányba beavatna bennünket!

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: *(Tokody Marcellre nézve:)* Bocsánat, igen, máris, de nem válaszoltam egy kérdésére, hogy volt-e olyan szerződés, amit én nem írtam alá, és az utódaim aláírtak volna. Én arra tudok válaszolni, hogy ami szerződést a kollégák elém tettek, és amire az igazgatóság a jóváhagyását adta, az olyan szerződést mindet aláírtam – nem is tagadhattam volna meg, én azt gondolom. 13 éves pályafutásom alatt talán egyszer volt olyan, hogy nem írtam alá egy szerződést, de az egy egész más és időben elkülönülő téma volt. És most ilyen nagyságrendről beszélünk, mert az, hogy ha mondjuk egy közbeszerzési szabálytalanság tetten érhető, akkor az már egy egész más dolog, akkor visszaadja az ember a szerződést, de nem tagadja meg az aláírását. *(Tokody Marcell: Köszönöm.)*
És akkor...

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Az összeg növekedése.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Igen. Hát, ami nyilvánvalóan a legbosszantóbb az egész történetben, az a vitás követelések kezelése. Ez, ha jól értettem az OLAF-jelentésből, 60 milliárd forintos nagyságrendű, de még nincs lezárva. Én azt gondolom, hogy ezt egyféle módon lehet kezelni: egy nagyon szigorú és kökemény projektmenedzsmenttel, és lehet, hogy

ebben nem volt elég kökemény és szigorú a BKV. Én azt azért szívesen látnám egy vizsgálat eredményeként, hogy egyáltalán volt-e bármilyen követelésmegjelenés 2006. december 31-éig – emlékezetem szerint nem, de nem tudok erre tényszerűen hivatkozni, mert nem ismerem, nem foglalkoztam vele, mármint 2006. december 31-e után.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Volt még egy kérdés, vezérigazgató úr, amit vagy szándékosan, vagy véletlenül hagyott ki, de hogyha nem kíván rá válaszolni, akkor azt is megértem...

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Nem, nem, nincs tabukérdés.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Az Alstommal kapcsolatban mondta, hogy több meghallgatáson volt...

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Jaj, bocsánat, igen, igen!

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: ..., vagy kihallgatáson volt. Arra vonatkozik a kérdésem, hogy milyen minőségében, illetve azóta bármilyen ügyben, ami a 4-es metróhoz kapcsolódik, bármilyen nyomozati eljárásban meghallgatták-e, kihallgatták-e.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Elnézést kérek, ez simán kiesett a fejből. Tehát kibővíteném a választ, ha szabad. 2006. december 31-e után az OLAF-jelentésben vizsgált semmilyen nyomozati tevékenységben nem szerepeltem, meghallgatottként sem, tanúként sem, és gyanúsítottként sem. 2015-ben és '16-ban volt két alkalom, amikor a Nemzeti Nyomozó Iroda tanúként kihallgatott. Ezek után újabb vizsgálat már nem következett. Tehát ez a két alkalom volt összesen, amikor tanúként kihallgattak és másként nem.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Köszönöm szépen. Még engedje meg, hogy visszatérjek egy rövid kitérő erejéig erre az instrukcióra, amit mondott, hogy instrukciókat kapott egyrészt a DBR akkori projektigazgatóján keresztül, ami Demszky Gábortól, illetve helyetteseitől érkezett, ahogyan elmondta. Az ön által érintett időszakban az érintett főpolgármester-helyettesek: Vajda Pál, Atkári János és Ikvai-Szabó Imre, akik tisztséget viseltek. Ha jól tudom, Hagyó Miklós 2006 decemberétől volt főpolgármester-helyettes. Itt érdekes talán, hogy ez az időszak pont egybeesik azzal az Antal Attila-elmondással, amit egyébként később visszavont, az önvád alóli mentségre való hivatkozással, ahol is a 40 milliárdos szerződés 5 százalékát kérték az asztalra lerakni a főpolgármester-helyettes úrnak. Az nem derül ki, hogy név szerint melyik volt.

De visszatérve az instrukciókra, azt mondja, hogy olyan instrukciókat kapott, hogy szabályos legyen a szerződés, ezzel szemben az Alstom-vizsgálatnál a konkrét kézivezérlésről beszélt a Demszky Gábortól jött információkkal kapcsolatban, illetve ezzel kapcsolatban az, hogy Gulyás Lászlón keresztül üzennek önnek vagy hozza az információkat, az az operativitás szempontjából még meg is magyarázható talán, de az Eurometró Kft. egyik vezetője, akit ön nem nevezett meg, szeretném megkérdezni, hogy ennek mi az oka, hogy nem nevezi meg, segítené a bizottság munkáját, hogyha megnevezné, de hogy az a cég, amelyik az önök megbízásában áll, az hogyan tud instrukciókat adni a tekintetben, hogy szabályos legyen az eljárás, hiszen az ő dolga, hogy szabályos eljárásokat folytassanak le. Vagy esetleg más instrukciók is szerepeltek? Hogyha itt csak visszautalok a metrószerelevények beszerzésére, akkor nagyon kicsi pontkülönbséggel nem is a legkedvezőbb ajánlat nyerte el végeredményben a tendert, tehát ott azért felvetődik egy olyan

félelem, amit egyébként a nyomozóhatóság meg is fogalmazott, illetve a jelentés is megfogalmazott, méghozzá korrupciógyanúként.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Igen, tehát az instrukciók csak ismételni tudom magamat, tehát arra vonatkoztak, hogy milyen feltételek mellett... kezdem előlről a mondatot, mert így érthetetlen lesz. Tehát milyen közbeszerzési szabályok mellett és milyen időzítések mellett, mikorra, mit, hogyan kell végrehajtani. Én úgy gondolom, hogy ez az egyik típusú instrukció.

A másik típusú instrukció nagyon egyszerűen úgy tudnám körülírni vagy leírni vagy elmondani, hogy azt mondja nekem az Eurometró Kft. egyik vezetője, hogy üzenték neked, hogy talán, hogyha ennyire rosszban vagy a főpolgármesterrel, akkor le kellene mondani.

Tehát ezek olyan típusú instrukciók, amelyek nem cégjogilag értelmezhetők, hogy most itt azt mondják, hogy ezt csináld vagy azt csináld.

Más. Kaptam instrukciót arra vonatkozóan, hogy a 2006-os választási ciklus végén, tehát az önkormányzati választásokat közvetlenül megelőzően milyen feladatokat kell végrehajtani. Ezek amúgy is végrehajtandó feladatok voltak, csak hogyha mellé egy olyan határidő van rendelve, ami nem teljesíthető, és mindjárt mondom egy konkrét példát is, hogy egyértelmű legyen mindenki számára, hogy miről beszélek, ez nem a 4-es metróval kapcsolatos példa lesz, de azt gondolom, hogy érthetővé tesz egy csomó mindent.

Az volt az instrukció lényege, hogy a Combino villamosok száz százalékos műszaki biztonsággal működjenek a választásokat megelőzően már egy hónappal - most az egy hónapban lehet, hogy tévedek, de hogy ilyen instrukció volt, az biztos. Erre én azt válaszoltam, hogy mérnökember létemre én száz százalékos megbízhatóságot nem tudok elvállalni, mondják azt, hogy 99,9 és akkor meg tudom magyarázni azt az egy ezreléket, hogy az miért következett be. Látunk példákat, hogy azért ami műszaki dolog, az meg is hibásodhat, de a száz százalékot nem lehet vállalni. Ezt józan ésszel valaki nem vállalja be. Erre az volt a reakció, hogy akkor pedig mondj le.

Nem szeretnék azonban ilyen személyeskedő dolgokba belemenni, mert biztos vagyok benne, hogy azok, akik ebben a folyamatban részesek voltak, ma már másként emlékeznek erre, és aztán majd győzzek helyesbíteni ilyen-olyan fórumokon. Az illető, akit pedig néven kellene neveznem, azért nem szeretném megtenni, mert elhunyt. Tehát nem lehet visszahívni megkérdezni, hogy ugyan, barátom, ez így volt-e.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Világos. Két kérdésem lenne még önhöz, és akkor én be is fejezném részemről a kérdések sorát, hogyha a bizottság, illetve a munkacsoport tagjainak van kérdése, akkor kérem, hogy tegyék fel.

Az egyik az, hogy az ön időszakában kötötték a Siemensszel azt a korrupciógyanús szerződésként aposztrofált szerződést, ami a rendszerek áramellátására vonatkozott, és amelynek keretében a Siemens szerződésben állt a Media Magnet Kft.-vel, aminek a háttértulajdonosa a már említett MSZP-s pénztárnok volt, 331 millió forint vándorolhatott ki így az MSZP kasszájába. Az a kérdésem, hogy önnek volt-e erről tudomása, erről a szerződéses viszonyról.

A másik fontos kérdésem az lenne, hogy Demszky Gábor, korábbi főpolgármester többször azt nyilatkozta - bár ezt így nem mondta ki, ezt én teszem hozzá, de szerintem így teljes a kép -, hogy azért Magyarország történetének a legnagyobb európai uniós finanszírozású beruházásával kapcsolatban, beruházásáról ő gyakorlatilag semmit nem tudott és semmiért nem felelős. Kérem szépen, hogy ezzel kapcsolatban világosítson fel bennünket, mert a közvéleményt is meglepi, hogy a főpolgármester egy 452 milliárdos összköltségű projektről semmit nem tud.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Kezdem az első kérdésnél, mert arra könnyebben tudok válaszolni. Tehát ez az ominózis Media Magnet, és van még más cég is megnevezve az OLAF-jelentésben...

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Én csak a Media Magnetet láttam.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Akkor lehet, hogy az a Matrics névre hallgató nem ez az eset, én nem tudom, mindegy. De én ezekről azt kell mondanom, hogy hála istennek nem tudok semmit. Tehát ezek vagy kikerültek engem, vagy azután perfektuálódtak, miután én már nem voltam ott, de én ezekről meg kell mondjam, hogy a jelentésből hallottam először. Tehát még csak nem is ilyen folyosói mendemondákból meg pletykákból. Tehát azt kell mondanom, hogy hála istennek, én ebből kimaradtam.

Amit nem tudok kommentálni, az az, hogy Demszky főpolgármester úr hogy gondolta ezt, én azt gondolom, hogy különösen tekintettel arra a feszült viszonyra, ami a kettőnk között volt az utolsó időszakban, én nem tudnék jó szívvel... majd négy szemközt a szemébe megmondom a véleményem róla, mármint erről az állításról, hogy ő erről a projektről nem tudott.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Köszönöm szépen. Karsay Ferenc polgármester úr!

Karsay Ferenc a munkacsoport tagja: Köszönöm szépen. Most felkeltette az érdeklődésemet, mert nem azt kérdeztük, hogy milyen a viszonya vagy milyen volt a viszonya Demszky úrral, hanem hogy fizikai lehetősége volt-e nem tudni erről a projektről. Akkor megpróbálom egy picit árnyalni: hazudott-e Demszky Gábor?

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: A miben?

Karsay Ferenc a munkacsoport tagja: Abban, amikor azt mondta, hogy nem tudott arról, hogy hogyan zajlik ez a projekt.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Én azt gondolom, hogy a sajtó képviselői a legjobb tanúk arra, hogy az események ilyen kéthetes gyakorisággal pörgették egymást, és valamennyin a főpolgármester úr volt jelen mint felavató, átadó, megnyitó. *(Derűltség.)* Tehát az, hogy nem tud róla... Én csak értelmezni tudnám az ő szavait, arra pedig, azt gondolom, nem tart igényt, hogy én értelmezem az ő szavait. Tehát igen, rendszeresen kapott információkat arról, hogy hogyan áll a projekt.

Karsay Ferenc a munkacsoport tagja: Köszönöm szépen.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Köszönöm szépen.

Bár azt mondtam, hogy több kérdést nem fogok feltenni, de mégis engedjenek meg még egy, szerintem nem elhanyagolható kérdést, és itt megint az Alstommal kerülünk összefüggésbe, amelyet itt többünknek van lehetősége részletesen is ismerni. Az OLAF-jelentés név szerint megemlíti Medgyessy Péter volt szocialista miniszterelnököt, aki érintett az egész eljárásban, és vele kapcsolatban már az Alstom metrószerelvények beszerzésének a vizsgálata során is tájékoztunk arról, illetve a közvélemény tudomást szerzett róla többek között a sajtón keresztül is, hogy Medgyessy Péternek, illetve Medgyessy Péter családjának volt egy tanácsadói szerződése az Alstommal annak érdekében, hogy elnyerjék azt a tendert, aminek a végösszege aztán közel 69 milliárd forintos szerződéskötés volt. Ellenben az OLAF-jelentés világított rá arra,

legalábbis számomra, hogy ez nem egy sima tanácsadói szerződés volt, hanem ez egy sikerdíjas tanácsadói szerződés volt, így azt hiszem, hogy egy kicsit már átértelmezhetjük azt a fényképet, ami sokak előtt ismert, a sajtóban többször megjelent, amikor Demszky Gábor és Medgyessy Péter mosollyal, nagy örömködve koccintanak, illetve avatják az új metrót. Most már tudjuk, hogy Medgyessy Péternek volt oka az öröme, hiszen olyan tanácsadói szerződése volt, amely sikerdíjat tartalmazott, tehát ő, illetve a családi cége a közel 180 millió forintos összeget csak abban az esetben kapta meg a jelentés szerint, hogyha a közbeszerzés nyertese végeredményben az Alstom lesz – és ez így is lett, a pénz megérkezett a számlára.

Szeretném megkérdezni, hogy emlékei szerint milyen tevékenységet folytatott, milyen megbeszéléseket folytatott Medgyessy Péter családi vállalkozása annak érdekében, hogy a tender győztese valóban az Alstom legyen, és ez abból a szempontból is érdekes, hogy a kiinduló ajánlatkor

még az Alstom volt a legdrágább ajánlattevő, aztán szépen lassan elhullott mellőle mindenki, a végén a harmadik-negyediket is, ha jól emlékszem, kizárták, és nagyon kevés pontszámmal mégiscsak az Alstom lett a befutó, és így a 600 ezer eurónak a boldog tulajdonosa lett a Medgyessy család.

Aba Botond, a BKV Zrt. volt vezérigazgatója: Igen, én is pontosan ugyanígy olvasom ki a jelentésből is meg a rendelkezésre álló információkból is.

Azt tudom mondani, hogy én nem azonosítottam be azokat a személyeket, akik metróügyben mondjuk az én irodámban megjelentek, sem vállalkozási életút, sem politikai hovatartozás ügyében. Utóbb derült ki, de még a folyamatok során, hogy a...

Próbálok kellően körültekintően fogalmazni, hogy nehogya valami rágalmozási pert zúdítsak a magam nyakába. Tehát magyarán lobbisták, az AssistConsult lobbistái..., nem, rosszul mondom, csak egyetlenegy lobbistája jelentkezett be hozzám, de akkor övele arról, hogy kinek kell megnyernie, vagy milyen feltételek mellett kell megnyernie a versenyt, szó sem volt. Én tehát minden alkalommal, amikor leültem valamely cégnek a képviselőjével – és azt gondoltam, de lehet, hogy ezt elhibáztam, hogy az a helyes, hogyha mindenkivel leülök, mert akkor több információ birtokába jutok –, ezek az emberek mind azzal mentek ki a szobámból, hogy legyetek a legjobbak, és legyen a legjobb a BKV-nak, tehát akkor tudnak nyerni. Hogy az Alstom esetében ez a folyamat hogy zajlott le..., azért én mellétném párhuzamosan azt is, amiről szintén szóltak az instrukciók, hogy játsszuk le szabályosan.

Nekem az OLAF-anyagnak az egyik legnagyobb csalódása az, hogy kész korrupciós tényként kezeli azt, hogy ha azt a választ adta a Fővárosi Önkormányzat meg a BKV közösen, hogy – hogy is szólt a mondás? Bocsnát! – nem emelt kifogást ellene sem a közbeszerzési hatóság, sem valamelyik versenytárs. Ószintén szólva nem is igazán értem, hogy ezt a nemleges álláspontot hogy lehetett átfordítani a jelentésben arra, hogy akkor ebből pedig következik a korrupció. Én szeretném azt mondani, hogy nem tudom, hogy volt-e korrupció, vagy nem, nem tudom, hogy az Alstom és a tanácsadó cége közötti megállapodás mit tartalmazott, hogy az mennyire tartozik még a lobbizás keretébe, és mennyire tartozik a korrupció keretébe, erre mondtam én azt az elején, hogy nekem illet nem ajánlottak, és nem kértem, és nem fogadtam el. Hogy aztán ezek a pénzek hova vándoroltak, ha voltak, azt már, gondolom, a nyomozók kiderítették, és erre mondtam én azt, hogy én kész vagyok bármilyen vagyonosodási vizsgálat elé állni, hogy tisztázzam magam, hogy énhozzám ilyen pénzek nem jutottak.

Hogy mi a véleményem róla, azt pedig a már említett okok miatt hadd ne mondjam el! Szóval nem tudnám tényszerűen igazolni, lévén hogy nem állnak a rendelkezésemre azok a nyomozati eszközök.

Borbély Lénárd munkacsoport vezető: Köszönöm szépen.

Szeretném megkérdezni a munkacsoport tagjait, hogy van-e további kérdés. *(Senki nem jelentkezik.)* Ha a részükről nincsen, akkor szeretném megkérdezni a meghívott szakértőket, hogy van-e bármilyen felvetésük az elhangzottakkal kapcsolatban, vagy kérdés, pontosító kérdés. *(Senki nem jelentkezik.)* Hogyha nincsen, akkor engedjék meg, hogy a mai ülésünket azzal zárjam le, amivel az elején kezdtem, tehát hogy a kifogásolt szerződések mind a jogszabálysértés, mind a korrupciógyanú tekintetében a megjelent volt vezérigazgató úr tekintetében közel 196 milliárd forintos összeget tesznek ki, ezt tartalmazza a jelentés. Még egyszer szeretném rögzíteni, hogy 141 milliárd forint, ami szabálytalansággal érintett, és ami a jelentés alapján korrupcióval érintett lehet, az több mint 54,5 milliárdos összeget tesz ki. A meg nem jelent vezérigazgatók, Antal Attila volt vezérigazgató esetében közel 46 milliárd forint szabálytalansággal érintett szerződésállomány van, Balogh Zsolt megbízott vezérigazgató esetében 51 millió forint összegű, és Kocsis István volt vezérigazgató úr esetében, aki szintén levélben tájékoztatott, hogy nem tud itt lenni a mai ülésen, és hogy ő rakta rendbe az Alstom szerződését, a szabálytalansággal érintett szerződés, illetve kifizetés összege meghaladja a 17 milliárd forintot. Szerintem jó lett volna, hogyha ők is részt vesznek a mai ülésünkön, és elmondják az álláspontjukat.

Terveim szerint és a javaslatom szerint a következő meghallgatásunkra meghívást fog kapni Gulyás László, a DBR volt igazgatója, Balogh Árpád, szintén a DBR volt igazgatója, valamint Klados Gusztáv, aki a sajtóból is jól ismert, ő 2008 novemberétől 2011 elejéig vezette a DBR-t és ezt a beruházást – ő jelenleg külföldön van, ha jól tudom, egy beruházás kapcsán, de mindenképpen szeretném meghívni a munkacsoportunk ülésére –, és azt követően pedig mennénk tovább.

Köszönöm szépen mindenkinek a mai munkát és a jelenléteket, a vezérigazgató úrnak, hogy eljött. Köszönöm szépen.

(Az ülés végének időpontja: 11 óra 30 perc)

Budapest, 2017. március 27.

Borbély Lénárd

munkacsoport vezető

mellékletek:

1. Jelenléti ív